

V Bruseli 7. júna 2017
(OR. en, de)

10080/17

**Medziinštitucionálny spis:
2015/0287 (COD)**

JUSTCIV 139
CONSOM 248
DIGIT 160
AUDIO 86
DAPIX 227
DATAPROTECT 114
CULT 85
CODEC 1001

POZNÁMKA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Rada
Č. predch. dok.:	9901/17 + ADD 1, 9832/17, 9833/17
Č. dok. Kom.:	15251/15
Predmet:	Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu (prvé čítanie) – všeobecné smerovanie = vyhlásenia delegácií, ktoré sa majú uviesť v zápisnici zo zasadnutia Rady

Delegáciám v prílohe zasielame spoločné vyhlásenie delegácií Portugalska, Francúzska, Talianska, Rumunska a Cypru, vyhlásenie delegácie Rakúska a spoločné vyhlásenie delegácií Lotyšska, Litvy a Luxemburska, ktoré sa majú uviesť v zápisnici zo zasadnutia Rady (spravodlivosť a vnútorné veci), ktoré sa uskutočnia 8. – 9. júna 2017.

Ďalšie vyhlásenie delegácie Českej republiky, ktoré sa má uviesť v zápisnici zo zasadnutia Rady (spravodlivosť a vnútorné veci), ktoré sa uskutočnia 8. – 9. júna 2017, sa nachádza v dokumente 9833/17.

**Spoločné vyhlásenie Portugalska, Francúzska, Talianska, Rumunska a Cypru, ktoré sa má
uviesť v zápisnici zo zasadnutia Rady**

Portugalsko, Francúzsko, Taliansko, Rumunsko a Cyprus si vyhradzujú právo snažiť sa o zlepšenie v budúcich medziinštitucionálnych rokovaníach s Európskym parlamentom a očakávajú, že trialóg povedie k ambicióznejšej smernici v prospech ochrany spotrebiteľov v Európskej únii, a to najmä v ustanoveniach týkajúcich sa presunutia dôkazného bremena na dodávateľa.

Kompromis, ktorý navrhuje predsedníctvo v podobe maximálne jednoročnej harmonizovanej lehoty, nie je v súlade s minimálnou dvojročnou harmonizáciou stanovenou v prípade lehoty týkajúcej sa zodpovednosti dodávateľa (zákonná záruka), čím sa neopodstatnene brzdí ochrana našich spotrebiteľov, pokiaľ ide o digitálny obsah či digitálne služby, ktoré sú už tradične veľmi komplexné.

Nie je reálne očakávať, že spotrebiteľia úplne porozumejú uvedenému digitálnemu obsahu alebo službám, a už vôbec nie to, že budú vedieť dokázať nesúlad, ak sa tento nesúlad objaví rok po uskutočnení jednorazovej dodávky.

V prípade Portugalska, Francúzska, Talianska, Rumunska a Cypru bude maximálne jednoročná harmonizovaná lehota v prípade presunutia dôkazného bremena a nezosúladenie s navrhovanou dvojročnou lehotou v prípade zodpovednosti dodávateľa (zákonná záruka) predstavovať výrazný krok späť, pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľov.

Vyhlásenie Rakúskej republiky, ktoré sa má uviesť v zápisnici zo zasadnutia Rady

Rakúsko sa napriek svojim obavám v súvislosti s požiadavkou režimu záruk pre zmluvy o digitálnom obsahu vždy angažovane a konštruktívne zúčastňovalo na rokovaní v rámci pracovnej skupiny Rady. O to viac poľutovaniahodné je, že mnohé návrhy Rakúska, či už obsahového alebo právneho charakteru, sa napriek podpore zo strany iných členských štátov v tomto kompromisnom znení nezohľadnili. V priebehu rokovaní sa síce dosiahol pokrok, kompromisné znenie však aj naďalej obsahuje nejasnosti, ktoré môžu mať za následok značnú právnu neistotu. To platí predovšetkým o plánovaných ustanoveniach týkajúcich sa digitálneho obsahu zabudovaného v tovare. V tomto kontexte by bolo bývalo – v zmysle transparentnej právnej regulácie a s cieľom zabrániť problémom s vymedzením – potrebné zaviesť v súvislosti s takým tovarom pravidlo, ktoré by bolo pre spotrebiteľov, podnikateľov a právne subjekty jednoducho uplatniteľné. Tejto potrebe sa žiaľ v tomto znení vôbec nevyhovelo. Ďalšie právne nejasnosti obsahujú aj ustanovenia o začiatku lehoty v prípade záruk (článok 9a ods. 3 písm. ii), ako aj o ukončení zmlúv (článok 13a ods. 1 v spojení s článkom 13b ods. 3).

Rovnováhu medzi záujmami podnikateľov a spotrebiteľov sa tiež nepodarilo vždy nájsť. Pokiaľ ide o otázku presunu dôkazného bremena v článku 10 ods. 1a, Rakúsko sa v tejto súvislosti vždy zasadzovalo za lehotu šiestich mesiacov. Ustanovenia, ktoré sa týkajú lehoty v trvaní jedného roka pre presun dôkazného bremena a záruky v súvislosti s bezplatnými zmluvami v prípade spracúvania osobných údajov, budú mať za následok veľké zaťaženie pre podnikateľov. Na druhej strane, prakticky neobmedzené jednostranné právo podnikateľov na zmeny znamená zhoršenie podmienok pre spotrebiteľov. V tejto súvislosti by sa – ako to Rakúsko už viackrát navrhlo – muselo zaviesť kritérium, ktorým by sa záujmy spotrebiteľov náležite zohľadnili, akým je napríklad únosnosť zmien pre spotrebiteľov.

V konečnom dôsledku sú ustanovenia tohto návrhu úzko prepojené s ustanoveniami paralelného návrhu týkajúceho sa určitých právnych aspektov zmlúv v oblasti online predaja tovaru a iných foriem predaja tovaru na diaľku, a preto by sa otázka záruky v prípade zmlúv, ktoré sa týkajú digitálneho obsahu, skutočne nemala z dôvodov serióznosti riešiť oddelene.

Spoločné vyhlásenie Lotyšska, Litvy a Luxemburska, ktoré sa má uviesť v zápisnici zo zasadnutia Rady

Rýchlo sa rozvíjajúce digitálne produkty, ako napríklad digitálny obsah, sú jednou z hlavných hybných síl rastu digitálneho hospodárstva. Preto Lotyšsko, Litva a Luxembursko (ďalej len „*členské štáty*“) vítajú, že smernica sa zameriava na zlepšenie hladkého fungovania jednotného digitálneho trhu tým, že stanovuje jednotné pravidlá ochrany spotrebiteľov, pokiaľ ide o zmluvy o dodávaní digitálneho obsahu. Celkovo sa *členské štáty* domnievajú, že všeobecné smerovanie predstavuje krehkú rovnováhu medzi rôznymi záujmami členských štátov, ako aj medzi vysokou úrovňou ochrany spotrebiteľov a priaznivým podnikateľským prostredím. *Členské štáty* preto podporujú všeobecné smerovanie.

Napriek tomu chcú *členské štáty* vyjadriť obavy v súvislosti s niektorými aspektmi uvedeného znenia, ktoré bolo dnes schválené.

Vzhľadom na problémy, ktoré už existujú v praxi a ktoré sa týkajú najmä rozdielných vnútroštátnych právnych úprav, je zásada úplnej harmonizácie kľúčovým prvkom dobudovania dobre fungujúceho jednotného trhu pre spotrebiteľov aj podniky. *Členské štáty* preto vyjadrujú poľutovanie nad tým, že pôvodný návrh Európskej komisie bol oslabený tým, že sa členským štátom umožnilo zachovať v prípade niektorých prvkov smernice rôzne vnútroštátne ustanovenia, a to najmä pokiaľ ide o lehoty týkajúce sa zákonných záruk, ukončenie zmlúv uzatvorených na dobu neurčitú a o dôsledky ukončenia kombinovaných zmlúv. Znamená to, zachovanie regulačných prekážok cezhraničného obchodu a tým aj roztrieštenosť jednotného trhu, z čoho vyplýva, že sa spotrebiteľom a podnikom neumožní využívanie výhod skutočne integrovaného jednotného digitálneho trhu. Akékoľvek ďalšie, hoci aj malé odchýlenie sa od tejto úrovne harmonizácie by ohrozilo cieľ celej smernice.

Členské štáty si vyhradzuju právo trvať na uvedených obavách v budúcich medziinštitucionálnych rokovaníach.
